

برای جلب توجه بینندگان، نیاز به نوآوری بیشتری داشته باشد. در این دهه، تلویزیون دیگر نمی‌توانست تنها به تکیه بر مفاهیم دینی یا روایت‌های ماورایی بسنده کند و باید تلاش می‌کرد تا به دغدغه‌های روزمره و اجتماعی مردم توجه بیشتری داشته باشد.

یکی از آثار مهم این دهه، «نجلا» (۱۴۰۰) بود که تلاش داشت درام عاشقانه را با مضامین دینی ترکیب کند، اما نتوانست موفقیت چشمگیری کسب کند. این سریال سعی داشت به بازتاب دغدغه‌های نسل جوان پرداخته و مفاهیم عاشقانه و دینی را به هم پیوند دهد، اما به دلیل عدم ارتباط قوی با مخاطب و در برخی مواقع سردرگمی در روایت، نتوانست انتظارات را برآورده کند. در حالی که بسیاری از مخاطبان به دنبال سریال‌هایی با محتوای جذاب و رئالیستی بودند، سریالی مانند «نجلا» نتوانست این نیازها را به خوبی پوشش دهد.

از سوی دیگر، سریال‌هایی مانند «از سرنوشت» (۱۴۰۲)، تلاش کردند داستان‌های اجتماعی و انگیزشی را با روایتی احساسی ترکیب کنند. این نوع سریال‌ها که بیشتر بر مسائل اجتماعی و شخصیت‌های انسانی تمرکز داشتند، سعی کردند از ملودرام و درام‌های اجتماعی بهره ببرند تا بتوانند با مخاطب ارتباطی عمیق‌تر برقرار کنند. گرچه این نوع داستان‌ها موفق شدند توجه برخی از بینندگان را جلب کنند، اما همچنان با چالش‌هایی از جمله تکراری بودن ساختار و کمبود نوآوری در روایت‌ها روبرو بودند.

یکی از چالش‌های تلویزیون در این دوره، کاهش کیفیت برخی از آثار و نبود داستان‌های منسجم و جذاب بود. برخلاف دهه ۸۰ که بسیاری از سریال‌های ماه رمضان به‌خاطر فیلمنامه‌های قوی و کارگردانی‌های موفق، به‌خاطر جمعیت مردم تبدیل شدند، در سال‌های اخیر کمتر اثری توانسته تأثیرگذاری مشابهی داشته باشد. این مسئله باعث شد که بسیاری از بینندگان که در گذشته به‌طور جدی به تماشای سریال‌های ماه رمضان می‌پرداختند، اکنون به‌سراغ پلتفرم‌های آنلاین و شبکه‌های اجتماعی بروند.

همچنین، تلویزیون در دهه ۱۴۰۰ با چالش‌های جدیدی از جمله رقابت با پلتفرم‌های آنلاین، مانند نتفلیکس، آپارات و دیگر سرویس‌های استریم روبه‌رو شد. این پلتفرم‌ها با ارائه محتوای متنوع و جذاب‌تر، توانستند بخش زیادی از مخاطبان تلویزیونی را جذب کنند. در این شرایط، تلویزیون برای حفظ مخاطبان خود باید به سمت نوآوری‌های بیشتر و ایجاد محتوای متناسب با نیازهای جدید فرهنگی و اجتماعی حرکت کند. این تحول در ذائقه مخاطبان، باعث شده که تلویزیون ایران به‌فکر تجدید نظر در سبک‌های تولیدی خود باشد تا بتواند با رقبای جدید خود رقابت کند.

این تغییرات، نشان‌دهنده‌ی یک دوره انتقالی در تلویزیون ایران است که باید با استفاده از ابزارهای نوین و به‌روزتر، بتواند تأثیرگذاری خود را حفظ کرده و بادر نظر گرفتن نیازهای متنوع مخاطبان، محتوای جذاب و ماندگاری تولید کند.

دهه ۹۰، دوره‌ای بود که تلویزیون ایران شاهد تحولی در رویکرد محتوایی خود بود. در این دهه، تلویزیون به تدریج تلاش کرد تا فراتر از قالب‌های سنتی و اخلاق محور، به مسائل اجتماعی و مشکلات روزمره مردم توجه بیشتری داشته باشد

فضایی صمیمی و جذاب برای مخاطبان ایجاد کنند. در این مجموعه‌ها، مسائل اجتماعی مانند مشکلات اقتصادی، روابط خانوادگی، و چالش‌های روزمره مردم در کنار لحظات طنز و شوخی‌های جذاب قرار گرفتند. به‌طوری که مخاطبان به راحتی می‌توانستند با شخصیت‌ها و داستان‌ها ارتباط برقرار کنند. از مهم‌ترین ویژگی‌های این دوره، توجه به نیاز مخاطب برای مشاهده محتوای جذاب و سرگرم‌کننده است که در عین حال پیام‌های اجتماعی را نیز منتقل می‌کند. در این دوره، تلویزیون ایران نشان داد که مردم به‌ویژه در ماه رمضان، بیشتر از آنکه به دنبال مفاهیم صرفاً آموزنده باشند، تمایل دارند پیام‌های اجتماعی را در قالبی جذاب، با استفاده از طنز و فضای صمیمی دریافت کنند. این تغییر در رویکرد نشان‌دهنده‌ی تطبیق رسانه با ذائقه و نیازهای جدید مخاطبان است. در نهایت، دوروی طنز اجتماعی در سریال‌های مناسبی ماه رمضان نشان‌دهنده‌ی تغییراتی در رویکرد تلویزیون است که به‌طور مؤثری با تحولات اجتماعی و فرهنگی هم‌راستا شده و به مخاطبان این امکان را داده است تا در فضایی شاد و سرگرم‌کننده، پیام‌های اجتماعی و فرهنگی را دریافت کنند.

تغییر ذائقه مخاطب و ضرورت تغییر رویکردها

با ورود به دهه ۱۴۰۰، سریال‌های مناسبی ماه رمضان با چالش‌های جدیدی روبه‌رو شدند. تغییر ذائقه مخاطبان، رشد پلتفرم‌های آنلاین و رقابت با شبکه‌های ماهواره‌ای، باعث شد که تلویزیون

ماورایی و دینی صرف فاصله گرفت و بیشتر به سمت روایت‌های اجتماعی حرکت کرد. این تغییر به نوعی نشان‌دهنده تلاش رسانه برای هم‌راستایی با شرایط اجتماعی و تغییرات فرهنگی جامعه بود. از این رو، سریال‌های مناسبی این دوره، در کنار پرداختن به مفاهیم اخلاقی، به مسائل انسانی و اجتماعی که مردم با آن‌ها دست‌وپنجه نرم می‌کردند، بیشتر توجه نشان دادند. در نهایت، دوروی گذار به درام اجتماعی در دهه ۹۰ را می‌توان دوره‌ای دانست که تلویزیون ایران به‌طور تدریجی با توجه به تغییرات اجتماعی و نیازهای جدید جامعه، رویکرد خود را تغییر داده و تلاش کرد تا با نمایش داستان‌هایی ملموس‌تر و نزدیک‌تر به واقعیت‌های اجتماعی، ارتباط خود را با مخاطب تقویت کند.

طنز اجتماعی و مقبولیت عمومی

از نیمه دهه ۹۰ تا امروز، تغییرات به صورت چشمگیر تری در نوع و محتوای سریال‌های مناسبی ماه رمضان رخ داده است. در این دوره، طنز اجتماعی به یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های سریال‌های ماه رمضان تبدیل شد. سریال‌هایی مانند «پایتخت» و «نون خ» با استفاده از موقعیت‌های طنز و داستان‌های خانوادگی، توانستند توجه گسترده‌ای از مخاطبان جلب کنند و به یکی از پر مخاطب‌ترین آثار تلویزیونی در این مدت زمان تبدیل شوند. این سریال‌ها نه تنها به پرداخت مسائل اجتماعی و خانوادگی پرداختند، بلکه با استفاده از طنز، توانستند